

Conte de l'alzina Gran.

Camp d'aprenentatge
d'Orient 2010

Autors: Rafel Bonnín, Xavier Morell i Sebastià Ripoll (il·lustracions)

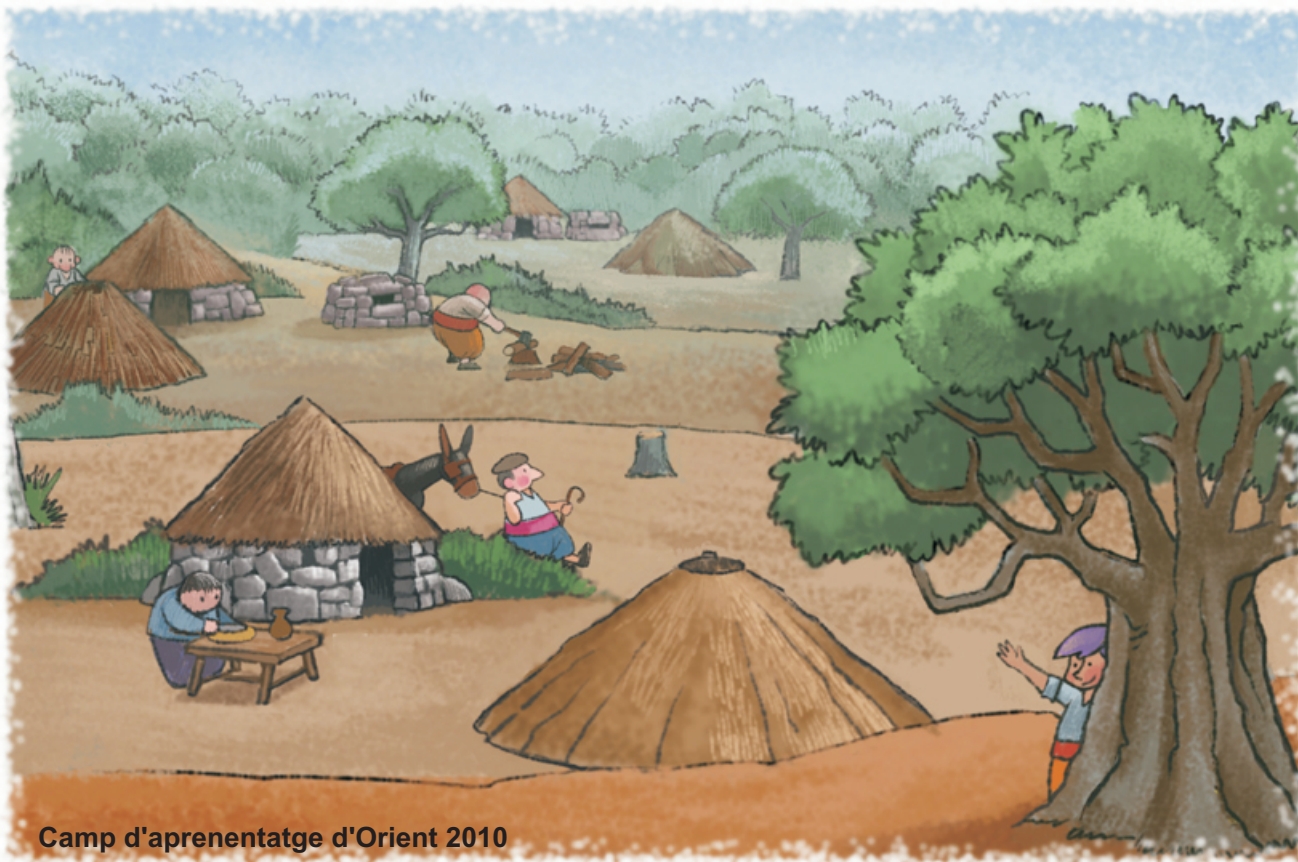

Això era i no era un carboner que nomia Joan. En Joan era de Bunyola i feia feina pels boscos de tota la Serra de Tramuntana. Als nou anys ja va començar a ajudar al seu pare, i ara, als trenta-tres ja coneixia molt bé el seu ofici .

Camp d'aprenentatge d'Orient 2010

En temps dels nostres padrins, l'ofici de carboner era molt important. Totes les cases i els forns dels pobles necessitaven carbó per poder cuinar i per escalfar-se. En aquells temps l'electricitat era escassa i el carbó la substituïa.

Camp d'aprenentatge d'Orient 2010

Però, no ens hem d'oblidar d'en Joan, l'anam a veure?. Enguany està fent feina a la possessió de Cals Reis a Orient. Com podeu veure dins aquest alzinar hi ha molts carboners. En Joan té el ranxo just devora de l'alzina gran, el veis!

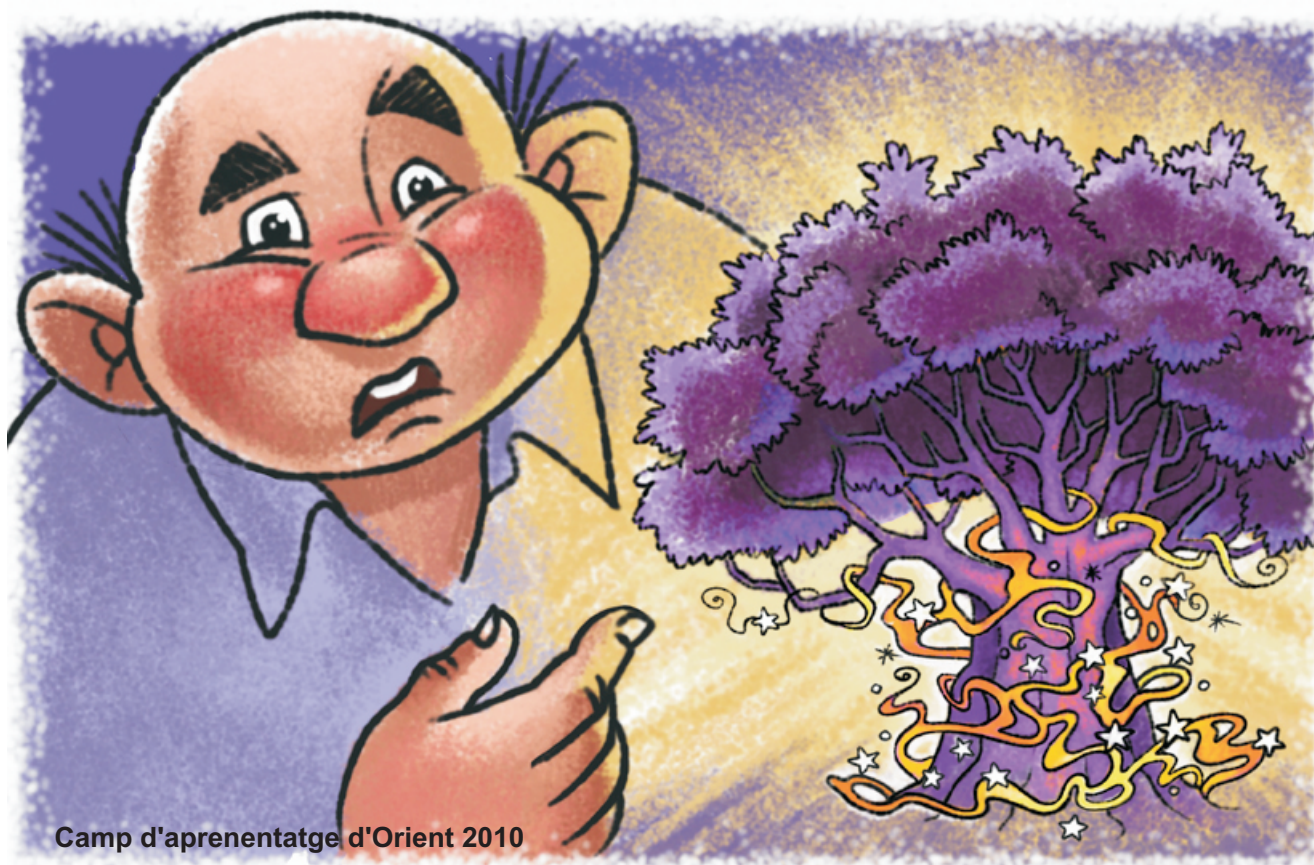

Camp d'aprenentatge d'Orient 2010

El carbó es treia dels alzinars. Sols es tallaven les necessàries. Heu de pensar i creure i creure i pensar que si no anaven amb bones i en tallaven més de les que tocava, el bosc corria perill de ser eliminat i desaparèixer. Per això havien de ser respectuosos amb les alzines. A més a més, si un any treballaven a un bosc, no hi podien tornar fins que passassin set anys, d'aquesta manera el bosc tenia temps de recuperar-se.

Un dia ,mentre feien una petita aturada per descansar ,un grupet de carboners estaven conversant i en Mateu, un carboner malcarat i amb males puges, els va dir: - L'alzina gran ha de ser tallada. Donarà molta llenya i podrem treure molts de doblers, ah, ah, ahhhhh!

Camp d'aprenentatge d'Orient 2010

Quan els carboners el varen sentir li varen dir: - l'alzina gran no es pot tocar. És l'arbre més vell de tot el bosc i a més a més és màgica. Ella protegeix tot el bosc. Amb la seva màgia impedeix que passi qualsevol desastre, no t'atreveixis a tocar-la!

Camp d'aprenentatge d'Orient 2010

En Mateu que era més caparrut que una mula vella no va dir ni piu, però dins el seu cap feia uns altres comptes. Ell només pensava amb els doblers que podia treure tallant l'alzina gran. Com veis, era un home molt avar!

Camp d'aprenentatge d'Orient 2010

Una matinada a trenc d'alba, quan tots dormien es va aixecar sense fer gens de renou i destrat en mà es va preparar per investir la soca .

Camp d'aprenentatge d'Orient 2010

Quan estava a punt de començar va aparèixer en Xaloc. En Xaloc era l'aset d'en Joan. Mentre pasturava pels redols va veure a en Mateu. Ràpidament es va atracar i just abans que el carboner començàs a fer la malifeta el va empènyer amb la pota i el va tomar en terra. Tot d'una l'afitorà i va començar a bramular.

Els carboners que dormien a les barraques es despertaren tot d'una i ràpidament anaren a la sitja de l'alzina gran. Quan veren el que havia succeït s'enfadaren molt. Decidiren engegar-lo. A partir d'aquell dia pus mai més podria fer feina de carboner. La notícia es va escampar per tota la Serra i ningú el va voler com a carboner.

Camp d'aprenentatge d'Orient 2010

No se sap com, però a partir d'aquell dia al penyal que hi ha vora del pas de s'Estaló una escultura recordava el cap del vell Xaloc. Els carboners no en tenien cap dubte, era la manera que tenia l'alzinar d'agrair el que havia fet en Xaloc.

I heu de pensar i creure i creure i pensar que la seva màgia encara perdura i que gràcies a ella el bosc de Cal Reis sempre estarà ben protegit.

I CONTE CONTAT, CONTE ACABAT, SI NO ÉS MENTIDA SERÀ VERITAT.